

Víctima imperfecta

Títol original: *Quitter la nuit* **Direcció i guió:** Delphine Girard **País:** Bèlgica
Durada: 108 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Veerla Baetens, Anne Dorval, Guillaume Duhesme... **Música:** Ben Shemie **Fotografia:** Juliette Van Dormael **Distribuïdora:** Festival Films **Estrena a Espanya:** 17/05/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

La festa es torça: el Dary agrideix l'Aly. Quan l'Aly truca a la policia, és l'Anna qui respon i aconsegueix evitar que l'agressió vagi a més. L'endemà, l'Aly intenta seguir amb la seva vida com si res i relativitza els efectes de l'agressió. El Dary intenta autoconvèncer-se d'una versió dels fets que no li treu la son. L'Anna fa per seguir involucrada en l'assumpte. Comença el judici. Què aconsegueix la justícia? Què es pot reparar? (FilmAffinity)

CRÍTICA

Després dels curtmetratges *Monstre (2014)*, *Caverne (2017)* i *Une sœur / A Sister (2020, nominat a l'Oscar)*, aquesta directora nascuda al Quebec, però establerta des de fa uns quants anys a Bèlgica, proposa en la seva òpera prima una inquietant, rigorosa i intel·ligent reflexió sobre l'abordatge íntim, social i judicial d'un abús sexual. Després de passar per Venècia, s'exhibirà en la competició Zabaltegi Tabakalera del Festival de Sant Sebastià.

L'Aly (Selma Alaoui, notable) està divorciada del Pierre (el raper francès Gringe), té una filla petita i amb l'ajuda de la seva germana Lulu (Adèle Wismes) tracta com pot d'anar rearmant la seva vida com a dona independent. Una nit, va a una festa, coqueteja amb un bomber anomenat Dary (Guillaume Duhesme), se'n van junts, prenen més alcohol de l'aconsellable i ell acaba abusant d'ella al cotxe. El retorn és un veritable calvari. Ella fa veure que parla pel mòbil amb la Lulu, però en realitat entra en comunicació amb l'Anna (Veerle Baetens), operadora telefònica d'un servei lligat a la policia per atendre emergències. Amb certs codis en comú, referències indirectes i enganys perquè l'agressor no se n'adoni, aconsegueixen que una patrulla trobi el cotxe i detingui el Dary.

Aquest és només el punt de partida (encara que la narració tornarà diverses vegades als fets d'aquella nit en diferents *flashbacks*) d'una pel·lícula que descriu amb imponent agudesesa, subtileza i precisió les conseqüències físiques, ètiques, morals i psicològiques d'aquell abús. No hi ha en el retrat de l'Aly (tampoc en els dels diferents personatges secundaris) espai per al maniqueisme ni la simplificació tranquil·litzadora que divideix bons i dolents. Per descomptat, no es dona la mateixa entitat a agressors que a víctimes, però tots tenen múltiples matisos, els seus aspectes rescatables, les seves baixeses i misèries, les seves pors, els seus traumes i contradiccions.

En aquest sentit, per la seva exploració del desig i la sexualitat fins i tot després d'una agressió (la història abraçarà dos anys), per la seva descripció de la conducta de les institucions públiques (des de les investigadores de la Policia fins a les funcionàries del Poder Judicial), per la forma subtil en què s'exposen els trets de sororitat (encarnada sobretot en el personatge de l'Anna de Baetens), ***Quitter la nuit*** sorgeix com una benvinguda rara dins de l'univers de pel·lícules inscrites dins del moviment **#MeToo**. Lluny del pamflet per a l'afició, s'aborda una problemàtica complexa amb sensibilitat i humanisme. En el context actual no és poc. Diria que és molt.

5/9/2023 Diego Batlle – otrosines.com